

Vrijwilliger van het seizoen: de Herfst-Winter-Lente-Zomer

Om bijzondere vrijwilligers in het zonnetje te zetten, wordt er elk kwartaal een 'vrijwilliger van het seizoen' verrast door de voorzitter van HSV, met mooie bloemen van

BLMBNDR 'T LOO

Bezoek de website op:

<http://www.bloembinderijheiloo.nl>

en een waardebon van

Bezoek de website op:

<https://www.herberg-jan.nl>

Een Vereniging als HSV drijft op de kracht van vele vrijwilligers. De een doet dit - de ander dat, de een doet veel - de ander iets minder, de een loopt al jaren rond en de ander komt net kijken.

Vrijwilligers: allemaal op de eigen wijze Waardevol. Onbetaald. Onbetaalbaar!

Zoals ook de seizoenen van een Jaar: de Lente, de Zomer, de Herfst en de Winter.....

vraag aan mensen welk seizoen ze het meest belangrijk of het prettigste vinden en je krijgt allemaal verschillende antwoorden. Maar juist door de afwisseling en het samenspel van alle vier seizoenen, is er het evenwicht in de natuur. En zien we steeds opnieuw die mooie dingen, die specifiek voor dát seizoen zijn.

Wij kiezen daarom elk kwartaal een 'vrijwilliger van het seizoen'.

*In de **Herfst** is dat een vrijwilliger die al jarenlang rondloopt en veel kennis en ervaring met zich meedraagt. In de **Winter** wordt er iemand belicht, die vanwege hoge leeftijd niet meer actief is bij HSV, maar dat wel lang is geweest en daarmee heeft bijgedragen aan de vereniging, zoals die zich heeft ontwikkeld (historisch perspectief). In de **Lente** laten we zien hoe een aanstormend talent onder de jonge vrijwilligers een frisse wind door HSV laat waaien. En in de **Zomer** wordt een vrijwilliger in de volle zon gezet, omdat hij of zij de brug vormt tussen jong en oud (de verbinding).*

Die cyclus wordt herhaald. We maken de cirkel rond.....

In de lente had ik het een beetje (te) druk en voor ik het wist was het al zomer.

Daarom besloot ik de 2 vrijwilligers van die seizoenen samen in het zonnetje te zetten en dan het liefst twee mensen, die elkaar ook al langere tijd kenden en veel met elkaar optrekken.

Het werden Kevin Jadoul en Sandra van der Flier. Beiden kennen elkaar met name van het Jeugdkamp bij HSV. Door een wat onverwachte wending in de planning sprak ik ze niet tegelijkertijd, maar wel op dezelfde avond. Het werden leuke gesprekken met twee boeiende mensen.

Vrijwilliger van de Lente: Kevin Jadoul

Nietsvermoedend kwam hij naar onze afspraak bij HSV “om nog een paar kleine dingetjes te bespreken over het Zomertoernooi”. Tommy van Leeuwen – die in het complot zat – had hem gevraagd dat namens hem te doen, omdat hij zelf op vakantie was. En die smoes ging er met boter en suiker in; toen Kevin binnenkwam en ik hem met de bloemen en bon opwachtte en vertelde dat hij Vrijwilliger van de Lente was, was hij écht heel blij verrast.

Vrijwilliger van de Lente staat vooral voor aanstormend talent als vrijwilliger. Dat mag je rustig zeggen van Kevin, en er dan tegelijkertijd bij vertellen dat dat aanstormen al heel vroeg begon. Hoewel hij relatief laat begon met voetballen bij HSV (hij was een jaar of 9 en startte in de tweedejaars E'tjes) begon zijn vrijwilligersloopbaan vroeg en ontwikkelde die zich snel.

Als voetballer van de B-selectie kreeg Kevin training van Jelle Verhagen. Toen die aan “zijn jongens” vroeg of er belangstelling was om de E-pupillen te trainen, stapte Kevin meteen naar voren. Hij was pas 16, maar wist toen al dat hij leerkracht wilde worden en zag het geven van trainingen als een goede oefening. In de jaren erna klom hij steeds verder op naar boven en na 5 jaar trainde hij, samen met Tom Leering, de A-selectie, wat nu de JO19 heet. Op mijn vraag wat hij het allerleukste vindt aan training geven zegt hij: “Het is superleuk om met zoveel plezier bezig te zijn met elkaar en daarbij van elkaar, maar ook gewoon van en over jezelf, te leren. Het is mooi om nu een aantal van die gasten te trainen, die ik ook als kleine uk al bij mijn trainingen had rondlopen. Want je ziet de ontwikkeling die ze doormaken. En ik zelf ook trouwens”.

Het oefenen heeft geholpen 😊.....inmiddels is Kevin afgestudeerd aan de PABO en werkt hij in Alkmaar als leerkracht bovenbouw (groep 6) van basisschool De Kennemerpoort. “Mijn voorkeur heeft wel de bovenbouw. Het wisselt elk jaar; vorig jaar gaf ik les aan groep 3. En eerlijk gezegd vind ik het fijn dat ik aan jongeren training geef. Zeker toen ik vorige jaar echte kleintjes les gaf overdag. Anders wordt het wel een beetje veel ‘klein grut’ van het goede. Nu is er mooie afwisseling.” Overigens vindt hij niets lastig, ook niet het feit dat sommige jongeren af en toe misschien wel wat lopen te meuten. “Als je iets lastig noemt, lijkt het al gauw een probleem. Ik denk niet in problemen, ik denk in uitdagingen.”

Mijn eigen jongens hebben ook trainers gehad, die ze hun hele leven nooit meer zullen vergeten. Bonnie Bult, om maar een voorbeeld te geven. Toen ik Kevin dat vertelde en aangaf dat ik denk dat sommige jongens hem ook altijd in een hoekje van hun herinneringen zullen houden, kon hij dat wel beamen. “Toen ik de kleintjes trainde sloten we soms af met Latjetrap voor een Mars. Dat weten ze nog goed en daar genoten ze van. Ook nu ze ouder zijn, vragen ze aan me of we af kunnen sluiten met Latjetrap voor een Mars. Zo mooi is dat.”

Kevin is niet alleen trainer, maar is ook vrijwilliger bij de Evenementencommissie. Die is ontstaan uit het 8e, wat een hecht vriendenteam is. Op 8 oktober 2018 is de officiële start geweest en het eerste wapenfeit was de Nieuwjaarsreceptie 2019. Daarna volgde een Après-Skifeest en daarna nog meer. Helaas zorgde corona er voor dat zij hun creatieve plannen een tijdje niet konden uitvoeren, maar nu “gaan we weer knallen met een mooi feest tijdens het Zomertoernooi”.

Ook feest is het altijd tijdens het Pannenkoekentoernooi. Jeroen op de Weegh vroeg Kevin aan te sluiten bij de organisatie en dat deed hij graag. “Samen met Jeroen, Kai Meulenbelt en Susan Groot organiseer ik dat. Als spelertje had ik er zelf ook altijd zoveel plezier in en dat gun je de kinderen van nu ook heel erg.”

Maar ook de senioren profiteren van de tomeloze inzet van Kevin. Toen Edward Geesken stopte met het geven van training aan de overige senioren, nam hij het stokje van hem over en doet dat nu ca. 5 jaar. “Edward is echt goud voor de club. Hij is overal bij betrokken. Bij het G-voetbal. Bij de kantine. Bij de Technische Commissie. Samen met Yvon Pronk vormt hij de commissie Overige Senioren. Dus 3x per jaar zitten wij met elkaar om tafel om af te stemmen. En dat gaat heel goed.”

De trainingen aan Overige Senioren zullen dit seizoen overigens niet meer worden gegeven. “Er is te weinig animo. Mensen hebben het enorm druk met van alles. En om nou voor 4 mensen een training te verzorgen.....dan kies ik er toch voor om mijn tijd aan andere dingen te besteden. Want ook mijn tijd is schaars.”

Weliswaar woont Kevin thuis en wordt een deel van de huishoudelijk zaken voor hem gedaan “het is fijn om aan tafel te kunnen aanschuiven of na de training het eten op te kunnen warmen”, het is allemaal niet vrijblijvend natuurlijk. Ook in de relatie met zijn familie en niet te vergeten zijn vriendin wil hij tijd investeren en dat is ook nodig om het allemaal leuk te houden. Dat maakt ook dat hij inmiddels ‘nog maar’ zo’n 4 dagen per week bij HSV is, waar dat eerst 6x per week was. “Mijn vriendin komt uit Haarlem en werkt als onderzoeker (Genes and Behavior) in Amsterdam. Ik wil ook regelmatig naar haar toe. Ze ziet zichzelf niet in Heiloo wonen, dus misschien verhuis ik over een poosje wel naar Haarlem. Dan zal ik toch keuzes moeten maken; wat geef ik op en wat wil ik echt behouden.”

Wat hij vooral wil behouden - en wat voor hem ook de drijfveer is voor al zijn inzet voor HSV - is de gezelligheid van de vereniging. “Ik besteed vaak meer tijd aan HSV en de mensen waar ik daar mee te maken heb, dan aan mijn familie. In die zin is HSV eigenlijk ook familie. Er zijn vriendschappen in de E-tjes ontstaan en die gaan nooit meer voorbij.”

Als ik hem vraag wat hij andere (en mogelijke nieuwe) vrijwilligers van de toekomst – en trouwens ook de actief spelende leden – zou willen meegeven, zegt hij: “Blijf vooral naar elkaar omkijken. Het is fijn om dat familiegevoel te ervaren, dat gun ik iedereen. En dát gevoel krijg je dus door naar elkaar om te kijken”.

Jonge vrijwilligers zijn superbelangrijk voor HSV. Hun grote enthousiasme – zoals Kevin dat ook uitstraalt – is van wezenlijk belang voor de doorontwikkeling van de vereniging.

Vrijwilliger van de Lente: Waardevol. Onbetaald. Onbetaalbaar!

Vrijwilliger van de Zomer: Sandra van der Flier

Na het gesprek met Kevin Jadoul, als Vrijwilliger van de Lente, fiets ik naar Sandra om haar te verrassen met de bloemen en bon als Vrijwilliger van de Zomer. Inmiddels heeft zij haar hond(je) Jacky uitgelaten, een border terriër. Dat is een kleine, Britse jachthond die zich als heuse familie hond ontpopt heeft. Achter wild aangaan is een grote passie van dit type hond. Maar een actief leven samen met het baasje, is net zo leuk! Ondanks het formaat zijn deze stoere werkers dus echte jagers. En laat je niet foppen door de maat. Wanneer je het beestje in de ogen kijkt, zie je dat hij weet wat hij doet.

Dat geldt ook voor Sandra: ze weet wat ze doet. Door het hele gesprek heen komt dat naar voren en ook heb ik dat in de afgelopen jaren gezien bij HSV. Een uiterst belangrijk aspect bij de uitverkiezing van Vrijwilliger van de Zomer is de verbinding. Niet alleen door haar leeftijd vormt Sandra de verbinding tussen de jonge lente-vrijwilligers (15-35) en die van de herfst (55-75). Ook door haar manier van communiceren weet zij bruggen te slaan tussen mensen, ongeacht de leeftijd.

Blij verrast was ze inderdaad en toen ik vertelde dat Kevin ook haar naam had genoemd als een belangrijke 'kanshebber' werd ze opnieuw blij. "Wij kennen elkaar al heel lang, met name van het Jeugdkamp bij HSV, waar Kevin samen met Martijn Pronk en Dick van Zelst super enthousiaste vrijwilligers waren. Toen ik instapte wisten zij al precies hoe dingen verliepen, waar alles lag en zo. Dat heb je nodig, zulke jongens." Drie jaar heeft Sandra het Jeugdkamp met Iris Wimmers georganiseerd en daarna ook nog met anderen. "Mona Burgering en Jacqueline de Vré waren er mee gestopt. Iris – getrouwd met de toenmalig jeugdvoorzitter Martijn van der Ende – vond het 'te jammer' om het ter ziele te laten gaan en zij heeft mij toen benaderd (*"je weet niet wie ik ben, maar ik wil je wat vragen...."*).

Ik werkte destijds bij een evenementenbureau en was dus wel gewend om dit soort dingen te organiseren. Had voor van alles draaiboeken klaarliggen. Daarnaast kwam ik bij Alcmaria vandaan en daar hadden ze altijd jeugdkampen. En ik wist hoe leuk mijn eigen jongens het hadden gevonden in het verleden. Dus ik zei 'dat doe ik'. We hebben Peter Schoonhoven gevraagd of die de horeca wilde regelen en wij organiseerden de rest."

Eerst werd er gewerkt met legertenten, maar later werd de kids gevraagd hun eigen tentjes mee te nemen en zelf te bepalen met wie ze in één tent wilden slapen. "Dat scheelde enorm veel geregeld en gedoe." Vast onderdeel van het kamp – dat van zaterdagochtend tot zondagavond duurde – was het zogeheten Nachtspel. Dat vroeg wel behoorlijk wat voorbereiding en je wilde toch ook elk jaar wat anders. "Ik herinner me er eentje die wel héél spannend was. Toen hadden we van het stukje bos bij het Maalwater een heus horrorbos gemaakt. Je hoort sommige kinderen er nóg over."

Inmiddels is het Zomerkamp er niet meer, onder andere ook door corona. “Dit jaar is een deel van de jeugd wel naar Limburg geweest. Dat was ook erg geslaagd. Maar het zou natuurlijk geweldig zijn als het weer op het eigen complex werd georganiseerd. Misschien dat een groep ‘jonge gasten’ het op wil pakken. Zij weten als geen ander hoe leuk het is voor de jeugd, want ze hebben het meegemaakt. En de draaiboeken liggen er. Daar wil ik ze best mee op weg helpen.”

Sandra kent Kevin ook omdat haar zoon Jens onder hem en Tom Leering heeft getraind bij de JO19. Zij loopt inmiddels al zo’n 20 jaar rond bij HSV. Jens en zijn oudere broer Tim (inmiddels vaste waarde bij de selectie) voetballen er al vanaf de minipupillen. De keuze voor HSV was bewust. “We zijn ook bij Foresters gaan kijken. Prima vereniging, maar bij HSV voelden we ons meteen echt thuis. Dat kwam ook omdat we zo leuk werden ontvangen door Jacqueline de Vré. We voelden ons meteen welkom. Ik kom zelf bij Alcmaria vandaan en daar hadden we datzelfde gevoel.” Bij de club uit Alkmaar was Sandra heel actief in het Softbalteam. Ze heeft op het allerhoogste niveau gespeeld, zowel in de Nederlandse competitie als met het Nederlandse Team, waarmee ze zelfs bij de Olympische Spelen uitkwam. Ook heeft ze zich daarna bekwaamd in het coachen. “Ik weet daarom ook heel goed hoe sportorganisaties in elkaar zitten. En wat ik het allerleukste vind, is om uit te vogelen hoe ik mensen het beste in hun kracht kan zetten.”

Die kwaliteiten benut ze inmiddels ook binnen de Technische Commissie van onze roodgele club. Een aantal jaren geleden werd ze daarvoor gevraagd door Hein Spaans (“*je weet niet wie ik ben, maar ik wil je wat vragen....*”). Inmiddels is gebleken dat een beetje ‘vrouwelijke touch’ binnen de mannenwereld die Voetbal heet, geen kwaad kan. “Datzelfde geldt voor Iris (Wimmers), die als vrouw toch ook een wat andere energie binnen de Sponsorcommissie met zich mee brengt. En ook voor jouzelf bij het Bestuur. Vrouwen bekijken dingen soms net even anders. Zonder dat het een beter is dan het ander.....het maakt wel dat zaken vanuit verschillende kanten wordt belicht. En dat kan geen kwaad.” Binnen de Technische Commissie wordt er goed gekeken wie van de leden het beste past bij een vraag die binnenkomt, een organisatorisch onderdeel dat moet worden opgepakt, of een probleem dat moet worden opgelost. “De een is goed in van alles uitzoeken tot in het kleinste detail en de ander is weer beter in het aangaan van gesprekken. Zelf probeer ik altijd overal de mogelijkheden te zien en te bedenken wie er goed bij elkaar zouden passen om de krachten optimaal te bundelen.” Dat maakt Sandra ook tot een echte verbinder. En dat herkent ze ook in Kevin. “Het is zo leuk om dat bij die jonge knul al te zien. Hij is áltijd enthousiast. En zo zijn er gelukkig nog een paar. Echt mooi.....zulke mensen moeten we echt zien te behouden.”

Samen met Iris, Inge van Haastrecht en Irene Bot vormt Sandra ook al een flink aantal jaren de Kledingcommissie. Aan het eind van het seizoen nemen ze alle kleding van de teams in en zorgen ze ervoor dat aan het begin van het nieuwe seizoen de tassen weer zijn gevuld met nieuwe kleding, zo goed mogelijk op maat. En alle teams krijgen een watertas, en een net met ballen. Inge verzorgt ook de jassen. En Iris is de lijn naar de Sponsorcommissie, zodat de shirts ook allemaal worden voorzien van de logo's van de shirtponsors. "Eigenlijk zouden we stoppen, maar we zijn ook vriendinnen en het is toch elk jaar opnieuw super gezellig om dit met elkaar te doen."

Als ik Sandra vraag naar haar drijfveren hoeft ze geen 3 seconden na te denken: "dat doe je toch gewoon El, ik weet niet beter. Bij Alcmaria – waar mijn vader voetbalde en ik zowat op het veld geboren ben – waren we een soort familie en ook bij HSV voelt dat dus zo. Dan heb je dingen voor elkaar over. Bovendien weet ik zelf nog hoe leuk het was als kind, als er dingen werden georganiseerd. En mijn kinderen weten ook niet beter, want die liepen elk weekend rond bij Alcmaria als ik moest softballen. En nu hier. Het zit ook in de opvoeding dus: je zet je in voor de vereniging waar je thuishoort. Dat doe je gewoon. Samen kom je veel verder. En zoek vooral iets wat bij je past. Kantinedienst is bij voorbeeld niets voor mij, maar ik ben wel heel vaak scheidsrechter geweest. Dus een oproep naar alle mensen die bij HSV rondlopen: denk na over wat je leuk vindt om te doen en zeg niet "*ik moet, maar ik mag*". Doe het met elkaar en maak het gezellig!!!

Verbindende vrijwilligers als Sandra zijn superbelangrijk voor HSV. Hun inzet is, net als die van vele andere vrijwilligers, van wezenlijk belang voor de verbinding en het soepel 'draaien' van de vereniging.

Vrijwilliger van de Zomer: Waardevol. Onbetaald. Onbetaalbaar!

Ellen Popma, augustus 2022